

Να προσκεκλωτιναι Να προσκεκλωτιναι, χωρας Σανταχη. Η μη
+ ιναπαθησαν σπλαχνουν. ηαι οντα ληρη μηδημηνειδην καληδη λα οντα
μη, μη γεγω, λιστη το Σελαρ. αγρατηνη εναγρατηνη εναγρατηνη
δηλω, δια να πλαστηρη γελω. *Ελλ*

O

ΚΩΔΙΞ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ ΙΓΝΑΤΙΟΥ

1821—1830

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

‘Από τοῦ 1714—1831 ἔτους πέντε ἐν ὅλῳ Λέρῳ Ιεράρχαι ἀτίμησαν
τὸν κλεινὸν θρόνον τῆς Ἡρακλείας τέλον δὲ τελευταῖος εἶναι ὁ Ἰγνάτιος
Ἡρακλείας, διτις ὃντος τοῦ Ηρακλείας Μελετίου τοῦ ἀπὸ Μυριο-
φύτου, διατελέσαντος τοιούτου περὶ τοῦ 1791. Σεπτεμβρίου 1821, διτε παρη-
τήσατο τὸν θρόνον ὑπὲρ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ, τοῦ καὶ πρωτοσυγκέλλου αὐ-
τοῦ διατελέσαντος Ἰγνατίου, δούλου τοῦ ὁ τελπτος καὶ τελευταῖος Ἱεράρ-
χης Λέρους τῆς Ἡρακλείας.)

Ο τὸν Μελετίου κατὰ Σεπτεμβρίου τοῦ 1821 διδόξαμενος Ἰγνάτιος *if*
ὁ Σταραβέρος τοῦ πίκλην, ἀντο την ἀριζεραστικὴν κιδαριν παντοίαις ἀρε-
τῶν ἰδεῖσας καταγλαΐσας, ἐγεννημένην τῇ Ηγοφ Λέρῳ περὶ τὰ ἔτη 1765—*IV*
1768 Ἰωάννης κατὰ κόσμον καλούμενος, ἀφ' οὗ τὰ κοινὰ ἐδιδάχθη γράμ-
ματα ἐν τῇ Σχολῇ *ε*) τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, ἥλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν
καὶ ἀπεστάλη εἰς Μυριόφυτον πρὸς τὸν ἐκεῖ ἐπίσκοπον, τὸν θεῖον αὐτοῦ
Μελετίου τὸν εἶτα Ἡρακλείας. Ἐκεῖ διήκουσεν ἀπασαν τὴν ἐγκύκλιον
παίδευσιν ὑπὸ τὸν διδάσκαλον Ἰωάννην Λεοντόπουλον τὸν ἐκ Μυριόφύ-
του, λόγιον ἐκ τῶν τὰ μάλα ενδόκιμον, περὶ οὐ ἐν ἄλλῃ μελέτῃ μου γίνε-
ται λόγος. Περιστώσας δὲ Ἰγνάτιος παρ' αὐτῷ τὴν τῶν ἐγκυκλίων σπουδὴν/ *t,*

1) Μ. Γεδεών, “Ἐγγραφοι Λίθοι καὶ Κεράμια (ἱνατύπωσις ἐκ τῆς «Ἐκκλη-
σιαστικῆς Ἀληθείας») ἐν Κωνσταντινούπολει 1892 σελ. φνα', φνγ'.

2) Τοῦ αὐτοῦ, Σχολὴ Λέρου ἐν «Φωνῇ Δωδεκανήσου» Πολιτικῇ καὶ Κοι-
νωνικῇ Ἐπιθεωρήσει εἰκονογραφημένῃ ἔτος Α' (1922—1923) Ἀθῆναι ἀριθ. 11—12χ^η.
Ἐν τῇ Σχολῇ ταύτη ὑπὸ τὸν Διδάσκαλον Δαμασκηνὸν ἐμαθήτευσαν Μεθόδιος ὁ
Μετρῶν καὶ εἶτα Ἡρακλείας καὶ Γεράσιμος ὁ Μετρῶν ὁ τῷ 1783 ἐκλεγεὶς Πάπας
καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ὡς καὶ ὁ Ἰμβρου Ἰγνάτιος ἀποθανὼν κατὰ Ιανονά-
ριον τοῦ 1793 καὶ ἄλλοι. Πρβλ. Ματθαίος Παρανίκα, Σχεδίασμα... Ἐν
Κωνσταντινούπολει 1867/ ἐνθα οὐδὲν περὶ τῆς Σχολῆς ταύτης ἀναφέρεται. *t,*

ἐχειροτονήθη ἱεροδάκονος καὶ εἴτα Ἀρχιμανδρίτης, διοισθεὶς καὶ Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως Ἡρακλείας. Παρατησαμένου δὲ τοῦ θείου αὐτοῦ Μελετίου σεβειροτονήθη κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον ἡ Νοέμβριον τοῦ 1821 ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Εὐγενίου τοῦ ἀπὸ Πισιδείας Μητροπολίτης Ἡρακλείας, οὐδενὸς τῶν ἐνδόξων αὐτοῦ συγγενικῶν προκατόχων ἐλαττούμενος τὴν εὐσέβειαν, τὴν φιλοκαλίαν καὶ τὸν πρὸς τὰ γράμματα ἔγγλον, προστατεύων τοὺς χριστιανοὺς τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ, καὶ τὰ δίκαια αὐτῷ ὑποστηρίζων παντοιοτρόπως. Πλείσταις οἰκοδομαῖς ἔξωρατσας τοὺς μητροπολιτικοὺς οἶκους τοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ, ἔτι δὲ καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Σχολὴν Ραιδεστοῦ εὑρόντων ἐν παραλογίᾳ καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀειμήντου θείου αὐτοῦ δωρηθέντα χρήματα παρημελημένα, διώρθωσε τὰ πάντα καὶ διδάσκαλον τῶν Ἑλληνικῶν ἐν αὐτῇ κατέστησε τὸν εαυτοῦ διδάσκαλον τὸν Ἰησοῦν Τιαράνην Λεοντόπουλον, ἐννέα ἔτη διοικήσας τὴν Ἡρακλείαν, ἀπεβίωσε κατὰ μῆνα Ιούλιον τοῦ 1830, κλείσας τὴν ἐνδοξὸν σειρὰν τῶν περικλεῶν αὐτοῦ προκατόχων ταῦτα εὐσέβεια, φιλοκαλία, φιλομουσία καὶ αὐταπαρνήσει διακριθέντων.

Τούτον διεδέχθη ὁ Τυρολόγος Διονύσιος ὁ ἐπί Σμύρνης ὁ Βαριάμογλους.²⁾

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

1) Μανούλι Γεδεών, περὶ τῶν ἐν Ἡρακλείᾳ ἀρχιερατευσάντων Λεοντίων (ἀνεγνώσθη ἐν τῷ Συλλόγῳ «Πιερίτες» τοῦ τετραμεροῦ «Τύπω» τῶν Ἀδελφῶν Πληθυνίδων ἔτος 1871 Νοεμβρίου 11 Κανοκούλεις αὐτῷ, φύλ. 249). Τα τεράχια ἀντα τῆς φημερίδος μοὶ παρεχώσθησε περὸς μελέτην ὁ σεβαστὸς Ἀρχοντ καὶ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Μ. Γεδεών, φ. καὶ δημοσίᾳ εὐχαριστῶ θεμότατα. Τοῦ ὑπὸ τοῦ, «Ἐγγραφοὶ Λίθοι καὶ Κεράμια ἐνθ' ἀντέρω σελ. ἐνν' ἐνθα καὶ ἡ φωτογραφία αὐτοῦ ληφθεῖσα ἐκ Καλογραφίας τοῦ 1828. Τοῦ ὑπὸ τοῦ, «Ἀποσημεώματα χρονογράφου μέρο. Α' σελ. 112 ἐν Ἀθήναις 1932. Ἐνταῦθα ὑπάρχει καὶ ἡ φωτογραφία του. Πρβλ. Τοῦ ὑπὸ τοῦ, Ἀρχείον Ἐκκλησιαστικῆς Ἰστορίας τόμ. Α' τεύχ. Β' Κωνιτολίς 1911, σελ. 274—279 Ἰγνατίου Μητροπολίτου Ἡρακλείας Ἐπιστολαί. Ἐνταῦθα ἀναρέσει ὁ κ. Μ. Γεδεών, διὰ περὶ τοῦ Ἡρακλείας Ἰγνατίου γίνεται λόγος ἐν ἑτέρῳ τεύχῃ τοῦ μετά κείσας συνγράμματος. Τοῦ Ἀρχείου τούτου ἐξέδωκεν ἐν ὅλῳ τέσσαρα τεύχη, ἐν οἷς οὐδεὶς μᾶλιστα οὐδὲν ἔγραψεν ἔτερον, πλὴν τῶν ηγιείντων, περὶ τοῦ Ἡρακλείας Ἰγνατίου. Τὸ Ἀρχεῖον δὲν ὑπάρχει ἐν ταῖς παρ' ἡμῖν Δημοσίαις Βιβλιοθήκαις, τοῦτο δὲ μοὶ παρεχώρησεν ὁ κ. Γεδεών φιλοφρόνως πρὸς μελέτην.

2) Μ. Γεδεών, Ἀρχείον Ἐκκλησιαστικῆς Ἰστορίας τόμ. Α. τεύχ. β' (1911) Κωνιτολίς σελ. 282—285 Κληρικοὶ ζῶντες μεσούσης τῆς ΙΘ' ἔκατον τετηρίδος πτο. βλ. Εὐστροτίον Δράκοντος, Ἀρχιερεῖς τριῶν Θρακικῶν ἐπαρχιῶν ἐν «Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ» τόμ. I. (1890) Κωνιτολίς σελ. 220—221. Ο Διονύσιος ἦν Τυφολόγος ἀπὸ τοῦ 1821—1831, ἥτε ἐγένετο Ἡρακλείας, καὶ διεδέχθη αὐτὸν ὁ Γρηγόριος ὁ Ἀνδρόπολος ὁ εἴτα Καλλιπόλεως.

αυτό δείκνεις τον οργανισμό της σχολής;

Ελαγγέλου γιω. Σαβερέμη

228

~~Σαβερέμη~~

Συνήθως οι Μητροπολίται Ήρακλείας διέμενον ἐν Κωνσταντινούπολει, διότι ἀνελάμβανον ὑψηλὰ καθήκοντα τῶν Πατριαρχείων, διὸ καὶ ἀπέστελλον τοὺς ἐπισκόπους Μυριοφύτου εἰς Ἱεράπετραν, ὅπως ἐπισκεφθῶσι πνευματικῶς τοὺς δορθοδόξους. Καὶ δ Ἱγνάτιος λοιπὸν δὲ διέμενε πάντοτε ἐν Κωνσταντινούπολει, διότι ἦτο Ἐφραίμος.

Διὸ καὶ οὗτος ἀπέστελλεν ἔκαστοτε τὸν Μυριοφύτου Σεραφείμ, ὅπως ἐπισκεφθῇ πνευματικῶς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, ὃς δηλοῦται ἐκ τοῦ ἐπιστολῆς τοῦ Ἱγνατίου πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ κατωτέρῳ κώδικος, μερὶ τὸ 1827 περὶ ριχτοῦ τὴν ἐπαρχίαν ταῦτην ὁ Μυριοφύτου Σεραφείμ, ὃν καὶ ἀπέστειλε τῷ δῃ Ὁκτωβρίου 1827 εἰς Αίγανον, ὅπως ἐγκαταστήσῃ τὸν Ματθαῖον ἡγούμενον τῆς Μονῆς Σκαλωτῆς¹⁾. Ὡς δ θεῖος αὐτοῦ Μελέτιος οὕτω καὶ δ Ἱγνάτιος ἦτο μέλος τῆς Ἐφορείας τοῦ Κοινοῦ τῆς Μελέτης γάλης τοῦ 1825 πρὸς τὸν Σβορονικάσιον Γαβριήλ, ἐκ τοῦ πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις ἀναφέρει: «εἴδομεν διμως οὐκ δίλγα παράσταντα εἰς τοῦ γράμματος τῆς, διτι δηλ. μᾶς ἐστειλε τόσα γράμματα καὶ ἀκόμη δεν πατοφεύειν γλυτώσῃ καὶ διτι νὰ τῇ σαφηνίσωμεν τοὺς λογαριασμούς της, με νὰ παρη τὰ μέτρα τῆς, καὶ διτι «σασὰ καλδί», ὃς γράφει διὰ τὴν παραγνημένην ἀπατησον τῶν τεσάρων γιλιάδων γροστῶν διτοι τῇ ἐγκαταστήσῃ αποφανοῦμεν, ταὶ οποῖα συμπεριμναντες μίαν μποκεροκαμένην ὑπόνοιά τῆς περὶ ἡμῶν οὐκ δίλγον ἐδυσκεφάναμεν ἡμεῖς ἀφ τῇ πορειαστείσαμεν ἀναδεξάμεθα τὴν ἐφορίαν τῆς καθὼς καὶ τας λοιπας τοῦ ἀστιδίμου θείου μαζ,...».

Ο Ἡρακλείας Ἱγνάτιος ὃν Ἐφραίμ, εἶχεν ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν ἐφορευομένων αὐτοῦ Μητροπολιτῶν καὶ ἐπισκόπων, ἕτι δὲ μετὰ τῶν Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας, μεθ' ἡγουμένων, μετὰ λαϊκῶν, διδασκάλων, προκοπίων καὶ ἀλλων, εἰς αὐτὰς δὲ ἀναφέρω καὶ μίαν τοῦ 1826, ἦν ἀπέστειλεν οὗτος πρὸς τὴν Ἡγεμόνα τῆς Σερβίας Μίλον (ἢ Μίλστην ἢ Μίλσχην) Ὁβρένοβιτς, ἐξ ἣς φαίνεται, διτι διετήρει καὶ μετ' αὐτοῦ ἀλληλογραφίαν²⁾. Η ἀλληλογραφία αὕτη ὑπάρχει ἐν τῷ σωζομένῳ Κώδικι αὐτοῦ, δωρηθέντι πρὸ πολλῶν ἑτῶν ὑπὸ τοῦ Ἀρχοντος τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐπικλησίας κ. Μ. Γεδεών τῆς τὴν ἐν Ἀθήναις Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, ἔνθα καὶ ἀπόκειται σήμερον ὑπὸ ἀριθ. 145. Ἀρχίζει δὲ αὕτη ἀπὸ τῆς 28 ης Σεπτεμβρίου 1824 μέχι τῆς 16 Φεβρουαρίου 1829, διότι εἶτα μετέβη εἰς τὴν ἐπαρχίαν του κατ' ἀπόφασιν τῆς ὑψηλῆς Κύρης, ὃς δηλον καθίσταται ἐκ τῆς κατωτέρῳ ἐπιστολῆς πρὸς ἀπαντας τοὺς ἐφορευομένους του, καὶ διεδέξατο

1) Μ. Γεδεών, Ἀρχεῖον.. ἔνθ. ἀντετέωφ (σελ. 118).

2) Τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν δημοσιεύθη παραπάνω.

Σαβερέμη, την 2η Απριλίου 1933

Ιγνασίος Κανελλόπουλος Φωτιάς Κύρης ΑΒ' (1933) παχ. δ. τετραράς
οδός οπλιστών 22 Καρδίτσας Επαρχίας Λασιθίου

αὐτὸν ἐν τῇ Ἐφορείᾳ ὁ αὐτάδελφός του Κωσταντῖνος Σταφαβέρος,¹⁾ ὃς δηλούται καὶ ἐκ τῶν κατωτέρω.

φ. 94α Ἀπασι τοῖς ἐφορευομένοις μας.

Οτι ἐπειδὴ καὶ ἀπεφάνθη ἵνα ἀπαντες οἱ ἐν Βασιλευούσῃ διατριβοντες ἀρχιερεῖς ἀπέλθωσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας των σὺν αὐτοῖς δὲ ἀπερχόμεθα καὶ ἡμεῖς, διὰ τοῦτο ἴδου ὅπου διορίζομεν εἰς τὰς ὑποδέσεις μας τὸν αὐτάδεφόν μας Κωνσταντῖνον, εἰς ὃν καὶ νὰ διηνθύνησθε καὶ νὰ γράφητε τοῦ λοιποῦ περὶ πάσης καὶ παντοίας ὑποθέσεώς σας· ἥτις καὶ θέλει λαμβάνη εὐθὺς τὸ προσῆκον πέρας κ.τ.λ.

Τῇ η Φεβρουαρίου.

16

Ἐπίσης περὶ τοῦ αὐτάδελφου αὐτοῦ Κωνσταντίνου γίνεται μνεία καὶ ἐν ἐπιστολῇ αὐτοῦ πρὸς τὸν Μυριοφύτου Σεραφείμ (φ. 44β) τῆς 19 Δεκεμβρίου 1827 ἐν ᾧ γράφει, διὰ «λόγῳ ἀσθενείας δεν μπορούν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ ὁ Παναγιώτατος μετεκαλέσατο τὸν αρχιεπίκοπτον Κωνσταντίνον....».

Πρὸς αὐτὸν γράφει ἐξ Ἡρακλείας τρεῖς ἐπιστολές της 14ης καὶ 16ης Φεβρουαρίου τοῦ 1829.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ Αγώνως τοῦ χαρακοπείτης Σπυρίδωνος Λάμπρου²⁾ καταλογούμενος τους Κώδικας τῆς εἰρημένης Βιβλιοθήκης απελώς περιέγραψεν αὐτὸν διὸ καὶ περιγράφω αὐτὸν ἀπὸ παλαιογραφικῆς ἀπόφεως λεπτομερῶς.
οὗτοι μέρι τελείων δορυφόροις τελετήρω.

1) Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ "Αρχοντος Μ. Γεδεών.

2) Σ π ν ο. Λ α μ π ο ν, ἐν Νέῳ Ἑλληνομήμονι τόμ. Ε' σελ. 324—325. Κῶδ:

145. χαρτ. 0,413Χ0, 254. Αἰδονος (φ. 96). Ι γ ν α τ ι ο ν · Ή φ α κ λ ε ί ας · Επιστολαὶ πρὸς τὸν Πατριάρχην Ἀνθίμον πρόδιον Μητροπολίτας, Ἐπισκόπον, Ἡγουμένους καὶ ἄλλους ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1824 μέχρι 15 Φεβρουαρίου 1832. Τινὲς μὲν διλόγγαροι, τινὲς δὲ ἐν περιλήψει, εἰναι δὲ «Κόπια» (φ. 2α) αὐτοῦ τοῦ γράφαντος.

• Στάχωσις Βυρσίνη ἀπλῆ· Ταῦτα μόνον σημειοῖ διακαριτης Σπ. Λάμπρος, ἐν τούτοις ἐτῆς κατωτέρω παλαιογραφικῆς λεπτομεροῦς ἐκθέσιος καταφαίνεται, διὰ καὶ πρὸς ἄλλους Πατρούχας ἐπιστέλλει ὁ Ἰγνάτιος, ὡς τὸν Χρύσανθον τὸν εὑρισκόμενον ἐν Καισαρείᾳ ἔξόριστον, τὸν Ἀγαθάγγελον, τὸν Ἀλεξανδρείας Ιερόθεον Α' κλπ. Ἐπίσης δὲν εἰναι ἀληθές, διὰ ή ἀλληλογραφία ἔξινεται μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου 1832, ἀλλὰ μόνον μέχρι τῆς 16 Φεβρουαρίου 1829, ὡς δῆλον τοῦτο καθισταται ἐκ τῶν κατωτέρω. Τέλος δὲν σημειοῖ, διὰ οἱ Κώδικις οὗτος ἐδωρήθη ὑπὸ τοῦ "Αρχοντος Μ. Γεδεών, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη. Σημειωτέον ἔτι, διὰ τὸν Κώδικα τοῦτον μοὶ ὑπέδειξεν πρὸς μελέτην ὁ "Ακαδημιαῖος κ.Μ. Γεδεών, ὡς ἀνωτέρω ἐκφράζω καὶ δημοσίᾳ πάλιν τὰς θερμοτάτας μου εὐχαριστίας.

XIX.

17 λαρός

17

Επιγράφηση Ιω. Σαββόπουλη

230

Επίσημη

Ο Κώδικος οὗτος περιέχει ἀπάσας τὰς ἐπιστολὰς τοῦ Ἰγνατίου Ἡρακλείας, καὶ εἶναι ἀντίγραφα αὐτοῦ, ὡς δηλοῦνται ἐκ τοῦ (φ. 2α), ἐνθα εὑρίσκομεν τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ὄλου Κώδικος «Κόπια», πλὴν ἐλαχίστων, ὃν ἡ ἀντίγραφὴ ἔγενετο ὑπὸ ἄλλου λόγῳ ἀσθενείας αὐτοῦ, ὡς καταφαίνεται ἐκ τῆς παλαιογραφικῆς ἔξετάσεως τοῦ Κώδικος, ἕνθα οημειῶ τὰς δι'ἄλλης / μαζευόμενας ἀντιγραμμένας ἐπιστολάς, αἵτινες ἔχουσι καὶ πολλὰς ἀναρρογαίας λόγῳ τῆς ἀπαδεύσιας τοῦ ἀντίγραφέως.

Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν δέκα καὶ τέσσαρες ἀπευθύνονται πρὸς τὸν πρόφητην Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Χρύσανθον τὸν ἀπὸ Σερρῶν / 1
(9 Σεπτεμβρίου 1824—25 Σεπτεμβρίου 1826) ¹⁾, ἐξ ὧν αἱ πλεῖσται μὲν εἶναι αὐτοτελεῖς, τινὲς δὲ περιληπτικά, καὶ δυνάμεθα ἔξι αὐτῶν τὰ ἀρχισθῶμεν πλείστας εἰδήσεις ἀναφερομένας εἰς αὐτόν, ὅντα ἐν Καισαρείᾳ ἔξοριστον, καὶ διαφωτιζούσας τὰ τοῦ βίου αὐτοῦ καθόλου ἐν τῇ ἔξοριᾳ.

Ἐξ αὐτῶν τρεῖς εἶναι τοῦ 1826 ἑπτατού 1827 καὶ τέσσαρες τοῦ 1828, ἐκ τῶν διόπιστον μίαν ἔξεδωκεν ὁ Γερενός (φ. 9β—10α) τῆς κατ' Νοεμβρίου 1926. Αἱ ἐπιστολαὶ αὐταις εἴναι τέσσαρες περισσοτέρας, καθότι παρέχουσι πλείστας εἰδήσεις περὶ τοῦ εποιητοῦ Πατριάρχου Χρυσάνθου, παὶ ἀναφέρονται ἀμφὶ τὰς προσπαθεῖας τοῦ Ἰγνατίου Ἡρακλείου πρὸς αὐτὰ καλλιτελεῖς αὐτοῦ ἐκ τῆς ἔξοριας. Επίσης ἀλλατίστηκεν καὶ αἱ τρεῖς ἐπιστολαὶ πρὸς τὸν Καισαρείαν Χρυσάνθον, περὶ ὧν κατωτέρῳ ἐσται λόγος, αἵτινες ἀναφέρουσιν οὐκ διηγεῖταιά τις εἰδήσεις περὶ τούτου. ἐξ ὧν τάλιν μίαν ἔξεδωκεν ὁ Γερενός (φ. 8β) τῆς αὐτῆς χρονολογίας πρὸς τὴν ἀνωτέρον. Ισθὼς περὶ αὐτῶν τὰ ἀσχολοῦμένων ἄλλοτε. Οὐχὶ ἡ τεχνὴ σχετικὰς πληροφορίας περὶ αὐτοῦ ἀπαντῶμεν εἰς τὰς ἐπιστολὰς τὰς ἀπευθυνομένας πρὸς τὴν Κοκώναν Εὐφημίτζαν ²⁾ ἐξ ὧν μέρος ἐκ τῆς (φ. 12β) τῆς 6 Δεκεμβρίου 1826 ἔξεδωκεν ὁ καθηγητής κ. Δυνιθουνιώτης ³⁾, ὡς καὶ ἐκ τῆς (φ. 28β) 12 Οκτωβρίου 1827 πρὸς τὸν Φιλιππουπόλεως Νικηφόρον ἀπευθυνομένης.

Ἐπίσης πρὸς τὸν πρόφητην Πατριάρχην Ἀνθιμὸν Γ' τὸν ἀπὸ Σμύρνης / 2

1) Μ. Γεδεών, Πατριαρχικοὶ Πίνυκες σελ. 687.

Τοῦ αὐτοῦ, Πατριαρχικῆς Ιστορίας Μνημεῖα Α' Γρηγορίου Ε' 9 Διάδοχοι (χειρόγραφον ἐκδιδόμενον) ἐπιμελείᾳ Μανουὴλ Ιω. Γερενόν. Αθήνησι 1922 σελ. 11-15.

2) Μανούηλ Γεδεών, Ιγνατίου Μητροπολίτου Ἡρακλείας ἐπιστολαὶ ἐν Αρχείῳ Εκκλησιαστ. Ιστορίας ἐνθ' ἀνωτέρῳ τόμῳ. Α' τεῦχ. Β' σελ. 274-279.

3) Τοῦ αὐτοῦ, Πατριαρχικῆς Ιστορίας Μνημεῖα ἐνθ' ἀνωτέρῳ σελ. 12-13.

4) Κ. Ι. Δυνιθουνιώτης, ἐν «Θεολογίᾳ» τόμ. Β' (1924) ἐν Αθήναις σελ. 194 ἐνθα κρίνει τὸ ἀνωτέρῳ ἔργον τοῦ Μ. Γερενόν, Μνημεῖα κλπ.

της.¹⁾ (28 Ιουλίου 1822—9 Ιουλίου 1824) δοκτώ ἐπιστολάς γράφει, ἐξ
ῶν μία είναι τοῦ 1826, δύο τοῦ 1827, τέσσαρες τοῦ 1828, καὶ μία τοῦ 1829,
αἵτινες ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐν Καισαρείᾳ καὶ Σμύρνῃ ἔξορίαν αὐτοῦ, καὶ
καὶ είναι καὶ αὗται ἀξιαὶ ἴδιαιτέρας προσοχῆς, διότι παρέχουσιν εἰς ήμᾶς
ποικίλους πληροφορίας.

Ἐπίσης τῷ 1829 γράφει μίαν ἐπιστολὴν ἐξ Ἡρακλείας πρὸς τὸν Οἰ-
μενικὸν Πατριάρχην Ἀγαθάγγελον τὸν ἀπὸ Χαλκηδόνος, ²⁾ ἥτις είναι ἀνε-
πίγνωφος, ἐκ τοῦ περιεχομένου ὅμως καταφαίνεται, ὅτι αὕτη ἀπευθύνεται
πρὸς τὸν Πατριάρχην Ἀγαθάγγελον ἢ γίνεται λόγος περὶ τυνος Χριστο-
δούλου Κύρου Καλλιουπολίτου. Τέλος γράφει καὶ μίαν ἐπιστολὴν πρὸς
τὸν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας Ἱερόθεον τὸν Α' τὸν ἀπὸ Νικαίας τῷ 1827
τὴν ὅποιαν ἔδημοσίευσα. ³⁾).

Ἐκ τῆς παλαιογραφικῆς περιγραφῆς τοῦ Κώδικος δῆλον καθί-
σταται, διὰ δὲ Ἡρακλείας Ἰγνατίου διετήσει ἄλληλογραφίαν μετὰ ἑβδο-
μήκοντα καὶ ἐνὸς Ἀρχιερέων, ἥτις/ώς ἐπὶ τὸ στεῖλαν, ἀναφέρεται εἰς τὰ
αὐλικὰ αὐτῶν χρέη τὰ διφειλόμενα τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ. Ἐκ τού-
των δὲ Καισαρείας Χρύσανθος, δὲ Ἐφέσου Μακαρίος, δὲ Νικαίας Ἰωσήφ
καὶ δὲ Κυζίκου Ματθαῖος, περὶ ὧν κατωτέρω γίνεται λόγος, δὲν ἡσαν βε-
βαίως ἐφορεύμενοι, ἀλλ᾽ φρονοῦ καὶ οὐτοὶ τοιούτοις Κορυφαῖς τῆς Μεγάλης τοῦ
Χαιστοῦ Ἐκκλησίας μὲν πρὸς αὐτοὺς ἀπευθύνομενας ἐπιστολὰς δὲν ἀνα-
φέρουσιν αὐλικὰ χρέη, ἀλλὰ διαφόρους πληροφορίας. Ἐπίσης ἐφορεύμε-
νοι τῷ Ἡρακλείας δὲν ἡσαν δὲ Σιτεῖος, δὲ Πέτρος, δὲ Αιτίτζης, δὲ Κίτρους,
δὲ Πλαταμῶνος, δὲ Θηβῶν Παΐσιος, δὲ Εύρυτου Λεκωβος, ὡς καὶ δὲ Φανα-
ρίου καὶ Φερσάλων (Φαναριοφερσάλων) Διονυσίος διότι ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς
ταῖς ἀπευθυνομέναις πρὸς αὐτοὺς γίνεται λόγος περὶ ἀποκαταστάσεως εἰς
τὴν ἐπαρχίαν ἢ περὶ ἀφίξεως εἰς τὴν ἐπαρχίαν των, ὡς π. χ. περὶ τῶν δύο
τελευταίων, ὡς ἀναφέρω κατωτέρω.

Δὲν είναι ὅμως γνωστὸν ποίους καὶ πόσους Ἀρχιερεῖς εἶχεν ἔκα-
στος τῶν Ἐφόρων Ἀρχιερέων. Ο Χρονογράφος τῆς Μεγάλης
τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Μ. Γεδεών μοὶ ἀνεκοίνωσεν, διὰ ἔκαστος τῶν
Ἐφόρων ἔλεγεν εἰς τὴν Ἐφορείαν αὐτοῦ περὶ τοὺς δεκαπέντε μόνον Ἀρχιε-

1) Μ. Γεδεών, Πατριαρχικοὶ πίνακες σελ. 686. Τοῦ αὐτοῦ, Μνημεῖα Πα-
τριαρχικῆς Ἰστορίας ἐνθ' ἀνωτέρῳ σελ. 7—11 ἐνθα καὶ τὸ πανομοιότυπον τῆς ὑπο-
γραφῆς αὐτοῦ.

2) Μ. Γεδεών, Πατριαρχικοὶ πίνακες σελ. 688. Τοῦ αὐτοῦ, Μνημεῖα
ἐνθ' ἀνωτέρῳ σελ. 15—20.

3) Εὐαγγ. Ιω. Σαβράμη, Συμπληρωματικά τοῦ Ἀλεξανδρείας Ἱερο-
θέου τοῦ Α' ἐν «Ἐκκλησιαστικῷ Φάρῷ», τομ. Λ.Β. (1933) Ἀλεξανδρεία.

Ζητήθη.

Συντάγματος γνωστού Σεβρόδημου

232

Επίσημη Συνθήκη

ρεῖς, πλὴν τοῦ Ἰγνατίου Ἡρακλείας, διστις εἶχε τοὺς περισσοτέρους ἑφορευμένους Ἀρχιερεῖς, είναι μάλιστα γνωστόν, ὅτι ὁ Ἐφέσου Μακάριος εἶχεν εἰς τὴν ἐφορείαν αὐτοῦ δεκαπέντε Ἀρχιερεῖς, ἐν οἷς καὶ τὸν Αἴγυνθον Γρηγόριον, ¹⁾ ἐν ᾧ ὁ Ἡρακλείας Ἰγνατίος εἶχεν ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα ἑφορευμένους Ἀρχιερεῖς. Ἐπίσης ὁ Χαλκηδόνος Ζαχαρίας εἶχεν εἰς τὴν ἐφορείαν αὐτοῦ τὸν Κορυτσᾶς Μελέτιον τὸν εἴτα Βοδενῶν, ὃς τοῦτο πληροφορούμεθα ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ Ἰγνατίου Ἡρακλείας πρὸς τὸν Ἰωαννίτον Βενδίκτον, διοίσις καὶ ὁ Σοφίας Ἰωακείμ, ὃς φαίνεται ἐκ τυνος ἐπιστολῆς (²⁾ φρ. 79α—79β) τοῦ 1828, ἢτο κατ' ἀρχὰς ἐφορεύμενος ἄλλον Ἀρχιερέως.

Αλλὰ καὶ ὁ Αἴγυνθος Γρηγόριος καὶ ὁ Βοδενῶν Μελέτιος ὡς καὶ ὁ Σοφίας Ἰωακείμ μετὰ τὸ 1826 ὑπήχθησαν εἰς τὴν ἐφορείαν τοῦ Ἡρακλείας Ἰγνατίου, διότι αἱ πρὸς αὐτοὺς σταλεῖσαι ἐπιστολαί, ὡς κατωτέρῳ γίνεται λόγος, ἀναφέρουσι χρέη αὐτῶν φαίνεται λοιπόν, ὅτι οἱ ἑφορευμένοι Ἀρχιερεῖς τοῦ Ἡρακλείας Ἰγνατίου κατὰ τὸ 1827 καὶ 1828 ἔτος ηὗξηθησαν, προστεθέντων εἰς τὴν ἐφορείαν αὐτοῦ καὶ ἐτέρων Ἀρχιερέων, οἵτινες κατ' ἀρχὰς ἦσαν ἐφορευμένοι ἀλλοι Ἐφόρων Ἀρχιερέων, τοῦτο δὲ ἐπὶ πλέον καταδείκνυται ἐκ τοῦ ὃν κατὰ τὰ ἔτη αὐτὰ ἐπικνώθη καταπληκτικῶς ἡ ἀλληλογραφία τοῦ Ηρακλείας Ἰγνατίου, ὃς φαίνεται ἐκ τῆς παλαιογραφικῆς περιγραφῆς τοῦ Καθηλού.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ Οὐδὲ ὁ Ηρακλείας Ἰγνατίος εἶχε κατ' ἀρχὰς ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα ἑφορευμένους Ἀρχιερεῖς καταδείκνυται καὶ ἐκ τυνος ἀντιγραφῶν Καταστίχου τῶν λογαριασμῶν τοῦ θείου αὐτοῦ Μελέτιου Ἡρακλείας ²⁾, ὃς πρόσθιον, καὶ ἀποκειμένου σήμερον πρὸς τὸ Μαρονήλ Γεδεών. Ἐν αὐτῷ οἱ ἑφορευμένοι Ἀρχιερεῖς εἶναι ἐπίσης μέτρο τοὺς τριάκοντα, ἐξ ὃν οἱ πλειστοί μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μελέτιου Ἡρακλείας ὑπήχθησαν εἰς τὴν ἐφορείαν τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Ἰγνατίου, ὃς βεβαιοῦται τοῦτο ἐκ παραβολῆς τῶν ἑφορευμένων τῶν ἐν τῷ Κώδικι Ἀρχιερέων τοῦ Ἰγνατίου πρὸς τοὺς ἐν τῷ Καταστίχῳ τοῦ Μελέτιου σημειουμένους. Οἱ Ἡρακλείας Μελέτιος εἶχεν εἰς τὴν ἐφορείαν αὐτοῦ καὶ τινας Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐλλάδος, ὃς τὸν Π. Πατρῶν Γερομανόν, τὸν Κερνίκης Προκόπιον, τὸν Ρέοντος καὶ Πραστοῦ Διονύσιον, τὸν Κορώνης, τὸν Σάμου Κύριλλον, τὸν Τζίας καὶ Θεομίων Νικόδημον, τὸν Αλγίνης καὶ "Υδρας Γεράσιμον, τὸν Τήνου καὶ ἄλλους, οἵτινες δύμως μετὰ τὸ 1821 δὲν ἐφορεύοντο λόγῳ τῶν περιστάσεων.

Ἐν τῇ μακροτάτῃ ταύτῃ ἀλληλογραφίᾳ τοῦ Ἡρακλείας Ἰγνατίου μετὰ τῶν ἑφορευμένων Ἀρχιερέων γίνεται πρωτίστως λόγος περὶ τῶν χρεῶν

1) Β. Α. Μνστακίδον, Πατριαρχικὴ ἀλληλογραφία ἐν «Θρακικοῖς» τομ. Α' (1928). Αθῆναι σελ. 351 κ. ἑ.

2) Τὸ Κατάστιχον τοῦτο μοι παρεχώρησε πρὸς μελέτην ὁ "Ἄρχων Μ. Γεδεών.

† τῶν αὐλικῶν τῶν ἐπαρχῶν τῶν ὑποκειμένων τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ Κων)πόλεως. Ἐκ τῆς μελέτης αὐτῆς μανθάνομεν περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰώνος.

Δυντυχῶς περὶ τῆς Ἰστορίας τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Οἰκουμεγικοῦ Πατριαρχείου ἀπὸ τοῦ ΙΕ' αἰῶνος καὶ ἐφεξῆς δὲν γνωρίζομεν σχεδὸν τίποτε, διότι οἱ κώδικες τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου ἀπωλέσθησαν. Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου πολλὰς εἰδήσεις παρέχει ὁ ἀκαταπόνητος καὶ σοφώτατος Μ. Γερεδεών¹⁾, ἐκδοὺς κώδικα τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς Πατριαρχείας Παΐσιον Β' τοῦ ἀπὸ Νικομηδείας, ἐξ οὐ μανθάνομεν τὴν οἰκονομικὴν δυσπραγίαν τοῦ Πατριαρχείου κατά τὸν ΙΗ' αἰῶνα. Ἐπίσης μανθάνομεν, ὅτι κατ' ἀρχὰς ἀπὸ τοῦ 1740—1744 τιμελῆς Ἐπιτροπῆς ἐξ Ἀρχιερέων διώκει τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Πατριαρχείου, είτα ὅμως δ ὀριθμὸς ηὗ-ξῆθη μέχοι πέντε ἔως τὸ 1750, ἀπὸ δὲ τοῦ 1755 ἡ Ἐπιτροπὴ συνέκειτο ἐκ δώδεκα λαϊκῶν καὶ ἐκ τοιῶν ἕως πέντε Ἀστικῶν ἐκλεγομένων κατ' ἔτος.

Καὶ ἐν τῷ Κώδικι τοῦ Ὡρακλείας Ἱγνατίου γίνεται μεία λατικῶν ὡς μελῶν τοῦ Κοινοῦ, ὥστε καὶ ἐπὶ τοῖς χρόνοις αὐτὸν τῆς Ἐλληνικῆς Ἐπαναστάσεως ~~τοῦ Πατριαρχείου~~ ^{τοῦ Πατριαρχείου} ἡ Εφορεία τοῦ Κοινοῦ ή διοικούσα / τὰ οἰκονομικά τοῦ Πατριαρχείου ἦτο μικτή. Ήττα εγγένετον τοῦ Πατριαρχείου Χαροπάνθον τοῦ ἀπό Σερρῶν, πειρεγοντος καταλογον τρεῶν πρὸς τὸ Πατριαρχείον, καὶ συνταχθέντος τῇ ἡ Απολογίᾳ 1825, ἀληφοφορούμεθα, ὅτι τὰ χρέα κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ησαν ἀνεπιφόρα, διὸ καὶ ή οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Πατριαρχείου ἦτο ἀδικα. Κατὰ τὴν ἐποχὴν δὲ αὐτὴν αἱ ἐπαρχίαι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ησαν διηρημέναι εἰς τρεῖς τάξεις, ἔξι ὡν ἢ μὲν Α' περιελάμβανε τὰς σωζομένας καὶ ἀνεπηγέαστον ἐπαρχίας, ἢ δὲ Β' περιελάμβανε τὰς φθοράν πεπονθυάσας καὶ δυστυχησάσας ἐπαρχίας διὰ τὰς ἀνωμάλους περιστάσεις, καὶ ή Γ' τὰς καταπεπαγμένας ἐπαρχίας. Ἀντίγραφον τούτου εὑρέθη ἐν τοῖς καταλοίποις χειρογράφοις τοῦ Πατριαρχείου Ἀγαθαγγέλου τοῦ ἀπό Χαλκηδόνος τοῦ Α' διαινουπολίτου.³⁾ διότι οὗτος ἀγέλαβε τὴν εἴσπορας τῶν ὑπὸ τῶν ἀποτελεσ-

1) Μ. Γε δε ἐών, 'Ο ὁρχαιότερος Κῶδις τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου ἐν «Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ» τόμ. Γ' (1890) Κων/πολίς σελ. 146 κ.ε. 148 κ.ε. 154—157κ.ε. Π.βλ. Τοῦ αὐτοῦ οὗ, Τὰ οἰκονομικά τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἀπό της Ἀλώσεως μέχρι τοῦ ΙΗ' αἰώνας ἐν τῇ «Οἰκονομικῇ Ἐπιθεωρήσει» ἐκδιδομένην ὑπὸ Ἀριστείδου Οἰκονόμου τάφη. ΣΤ' (1877—1878) ἐν Ἀθήναις σελ. 549—563.

2) Γ. Ι. Λ α μ π ω σι α δ ο ν, Αι 'Αθηναίως καταπεπατημένη 'Εκκλησια-
στική 'Επαρχία εν Δ. Γ. φ. Κα μ π ω ν ρ ο γ λ ο ν, Μνημεία 'Ιστορίας τῶν 'Αθηνών τοῦ Κοινωνίας
τῶν, Γ. σελ. 132—136.

Ενταγμάτων γης Σαφείρην

234

Επαρχίας Σαφείρης

18/1

σῶν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος Ἐπαρχίῶν ὁφειλομένων, ἀτια ἀ[εί]ροχοντο εἰς
γρόσια 1,007,500.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἀναδημοσιεύω ἐγταῦθα, διότι εἶναι λίαν σχετικὸν
πρὸς τὴν παροῦσαν μελέτην, εἶναι δὲ ἐπαρχίαι χωρισμέναι εἰς τρεῖς τάξεις,
ὅς ἐλέχθη καὶ σημειοῦται ἐν αὐτῷ καὶ τὸ ποσὸν τῶν γροσίων τῶν ὁφειλο-
μένων παρ' ἑκάστης Ἐπαρχίας.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΧΡΕΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

1925 Ἀπριλίου 8η

Καταγραφὴ ἀκριβῆς τῶν αὐλίκων χρεῶν τῶν ὑποκειμένων τῷ πατριαρ-
χικῷ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ, ἀιαρουμένων κατὰ τὴν νῦν κατά-
στασιν αὐτῶν εἰς τρεῖς τάξεις.

A' Τάξις	B' Τάξις	C' Τάξις
Αἱ σωζόμεναι ἀγενηρέα- στοι ἐπαρχίαις ὡς ἔξης.	Αἱ φυδοφοί πετανδοῖαι καὶ δυστυχήσασι επαρχίαις οἵ τὰς ἀνωμαλους περιορί- σεις ὡς ἀκολούθως.	Αἱ καταπεπατημέναι ἐπαρ- χίαις ὡς ἔξης.
Καταστατεῖς	Γρ.	Αθήνῶν
Ἐφέσου	59.000	Γρ. 234.470
Ἡλιουπόλεως	150.500	Τροίκης 15.713
Κρήνης	94.500	Σταγῶν 12.000
Ἡρακλείας	38.500	Γαρδικίου 24.900
Καλλιουπόλεως	48.000	Ἄρτης 180.000
Μυριοφύτου	30.028	Βερροίας 31.970
Μετρών	20.000	Χίου 97.500
Τυρούλλων	28.000	Ἐλασσῶνος 46.500
Κυζίκου	12.500	Κασσανδρίας 23.000
Νικομηδείας	87.900	Κορυνθᾶς 36.000
Νικαίας	51.000	Σισανίου 35.950
Χαλκηδόνος	50.000	Γρεβενῶν 70.000
Δέρκων	82.720	Μοσχονησίων 5.000
Θεσσαλονίκης	56.490	Κρήτης 14.000
Κύτρους	94.050	Κνωσσοῦ 30.000
Καμπανίας	26.040	Ἀρκαδίας 16.350
Πλαταμῶνος	25.500	Χερονήσου 32.400
Σερβίων	15.280	Αύλοποτάμου 14.400
Ἀρδαμερίου	20.880	Ραιώνυμης 11.700
Πετρας	11.367	Κυδωνίας 43.000
Πολυανής	9.650	Λάμπτης 30.350
Ιερισ.-Ἄγ. Ορους	21.095	Πέτρας 34.540
Τσογνόβου	10.500	Σιτείας 15.720
Τζερβενοῦ	245.000	Ιεράς 16.000
Πρεσλάβας	38.592	Κισσάμου 35.000
Λοφτζοῦ	32.700	"Ολη ὅμοῦ ἥ σοῦμα Γρ. 1.116.299
Βράτζας	32.000	τῶν παθουσῶν ἐπαρχιῶν.
Ἀδριανούπολεως	31.509	
Ἀμασείας	193.000	
Προύσης	27.500	
Νεοκαισαρείας	118.000	
	38.500	

A' Τάξις	B' Τάξις	Γ' Τάξις
Αἱ σωζόμεναι ἀνεπηρέαστοι ἐπαρχίαι ὡς ἔξης.	Αἱ φθοραὶ πεπονθυῖαι καὶ δυστυχήσασαι ἐπαρχίαι διὰ τὰς ἀνομάλους περιστάσεις ὡς ἀκολούθως.	Αἱ καταπεπτημέναι ἐπαρχίαι, ὡς ἔξης.
Νικουτόλεως 8.000		Σίφνου καὶ Μίλουν Γρ. 22.800
Ίκονίου 44.550		Ἄνδρου 32.600
Πισσιδείας 49.750		Τέσσας 7.800
Τραπεζοῦντος 9.000		Αἰγίνης 30.000
Φιλιππούπολεως 180.000		Τήνου 20.000
Ρόδου 24.300		Καρπάθου 17.100
Λαϊόνης ἐλλείπει		Νέων Πατρῶν 25.000
Σερρῶν 162.000		Δητέας 24.851
Δραμας 174.500		Σκοτέλουν 12.898
Ἐλευθερούπολεως 30.200		Ραδοβίζιου 6.988
Σμύρνης 76.706		Λοιδορικίου 39.543
Ίσαννινων 128.163		Ζητουνίου 48.200
Δρυΐνουπόλεως 9.100		Θαυμακοῦ 26.100
Βελλᾶς 1.000		
Χειμάρρος 1.000		
Μυτιλήνης 138.500		1.124.706
Διδυμοτείχου 57.000		ητοι ἐν μιλιόνιον καὶ ἑκατὸν εἰκοσι τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑπτακόσια ἢξ ὅλῃ ἡ σοῦμα τῶν καταπεπτημένων ἐπαρχιῶν.
Ἀγκύρας 18.500		
Φιλαδέλφειας 64.500		
Μελενίκου 75.000		
Αἶγρου 36.900		
Μημήνης 148.250		
Μέσανημονίας 56.000		
Βιδίνης 72.500		
Δρύστας-Προϊλάβου 73.500		
Σοφίας 40.300		
Βιζηνῆς 42.500		
Ἀγγιάλου 71.500		
Βάρνης 45.000		
Μαρωνείας 38.500		
Σηλλυβρίας 36.000		
Ξανθῆς 27.000		
Γάνου καὶ Χώρας 40.750		
Δεβρῶν 7.500		
Μογλενῶν 3.500		
Πρεσπῶν 20.250		
Βελισσοῦ 13.600		
	4.936.607	
“Ολη ἡ σοῦμα τῶν σωζόμενων ἐπαρχιῶν.		

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

176
“Η συνέχεια μετά παλαιογραφικῆς περιγραφῆς τοῦ κώδικος εἰς τὸν προσεχῆ τόμον.

ΕΥΑΓΓ. Ι. ΣΑΒΡΑΜΗΣ

Εγγράτος γ/w. Σαβράμης
Καθηγητής

Γιατί ποτέ δεν γίνεται αληθινή η ιστορία;

Έργ. 274-8 Σελίδας Κατατελεσμένης
 Δημοσιεύσατε Επονομαζόμενην
 Μηχ. Ηρακλείου σε αυτήν την πόλη, ούτε από την πόλη
 ή σε άλλη πόλη αντίτυπον της σε αυτήν την πόλη
 Από την Μακεδονίαν. Μηχ. Επονομαζόμενην
 και επί της Μηχ. Κορίνθου Μακεδονίας, αντίτυπον
 σε αυτήν την πόλη. (σ. 279)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΩΡΗΝΩΝ

Ι) Ο Ιερεὺς Κ. Θεοφόρος; (εγγειοδίδυν περὶ τῆς ἐπαρχίας Φιλιππούπολεως,
 Βιέννη, 1819, σελ. 49) γράφει περὶ αὐτῆς: «Πλησίον δὲ τοῦ χωρίου αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ αὐ-
 τοῦ ὄρους κεῖται μοναστήριόν τι τοῦ ὁμοίου Γεωργίου ἐπονομαζόμενον Μπελαστί-
 τσας ἐκ τοῦ παρακείμενου αὐτῷ χωρίου παλαιόνενον. Μ πε λα α στι, «ὅπερ
 μεθερμηνεύεται ἀ γ α θ η ν ἵ κ η, καὶ ἰσωτα αὐτη ἔστιν ἡ ἐπισκοπή Ἄ γ α θ ο ν
 ικ ε ι α» (αὐτόθι σελ. 15), μία τῶν δέκα ἐπισκοπῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν μητρό-
 πολιν Φιλιππούπολεως πόδι τῆς τουρκοκρατίσ. 'Η δέσις διμος τῆς ἐπισκοπῆς Ἄ γ α
 θ ο ν ι κ ε ι α σ, ήτις μετά τῶν τοῦ Σ κ ο ν τ η ο ι ο υ καὶ Λ ε ο ύ κ η σ μητρο-
 νεύονται ἐν τῷ Notiliae episcopatū (σελ. 122, 218, ἔκδ. Parthey) προσδιορί-
 ζεται ὑπὸ τοῦ Jirceek ('Οδοιπορικὸν Βούλγαρίας, μτφρ. Βούλγ. Αργάνωφ, σελ. 695)
 βιοριθμικῶν τῆς 'Ανδριανούπολεως ἐν τῇ περιφερείᾳ Καθαλή. Φαινετοί μοι δὲ
 δια καὶ ἡ διδομένη ὑπὸ τοῦ πρώτου Ιστοριογράφου τῆς Φιλιππούπολεως ἔρμηνεία
 τοῦ ὄντος δὲν ἀνταποκρίνεται πλήρως εἰς τὴν Σλαυτίκην σημασίαν αὐτοῦ γειο-
 μένη κατ' ἐπίδασιν τῆς μεγάλης νίκης, ἥν ἤρατο δ αὐτοκράτωρ Βασιλεὺος
 Βουλγαροκτόνος κατατροπώσας τοὺς ὑπὸ τὸν Τσάρον Σομανήλ. Βουλγάρους πορά-
 τῷ διμονύμῳ τῆς Μακεδονίας ὅρει. Μ πε λα α σ τι τ σ α. Προσημειωτέον διτι διδά-
 σκαλός της τῆς κώμης διεβεβαίωσε με διτι διδάσκαλός της τῆς κώμης διδάσκαλός της τῆς
 νέστιν ὅπι της κώμης τῶν εκτισθη ὑπὸ τινος Βυζαντίνου σηματηγοῦ τοῦ αὐτοκράτορος
 Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου καὶ ἔφερεν ἀγέκαθεν ἀμφοτέροι τὰ δινάματα Ἀγαθο-
 γίκεια καὶ Μπελάστιτσα πόδις ἀναμνηστιν τῆς λαμπρῆς νίκης, ἥν ἤρατο δ αὐτοκρά-
 τωρ παρὰ τῷ ὅρει τῆς Μακεδονίας Μπελάστιτσα. Πολὺ ὑποπτεύω διμος μὴ τὸ τοιοῦ-
 τον είναι επινόημα διανοούμενου τινὸς Βουλγάρου κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους.